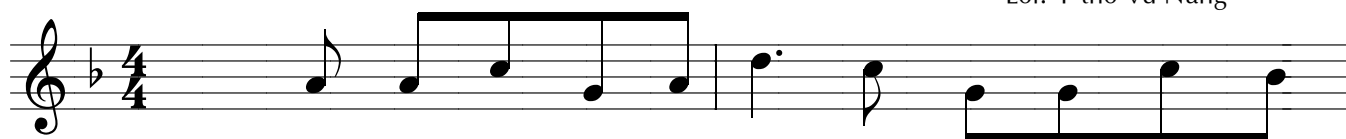
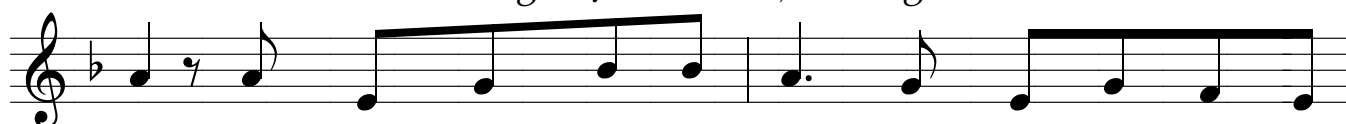

Lời than của Núi Rừng

DUYLINH.PHN
Lời: Ý thơ Vũ Năng

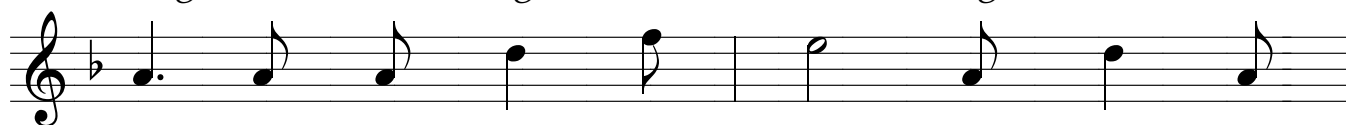
1. Lạc vào giữa rừng cây nghe xào xạc dưới chân
2. Buồn vì sông cạn từ lâu, chẳng còn nước lên

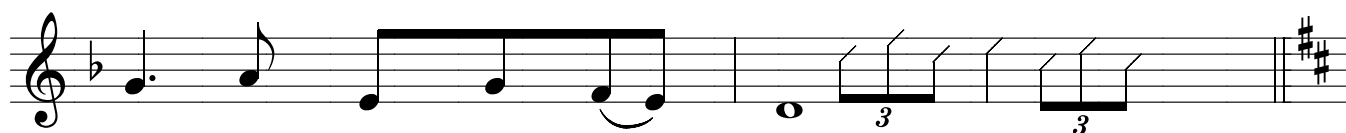
mình, nghĩ phận những chiếc lá xanh sao vội vã xa
đồng, cũng chẳng còn bãi tắm trưa, chẳng còn bóng mát bên

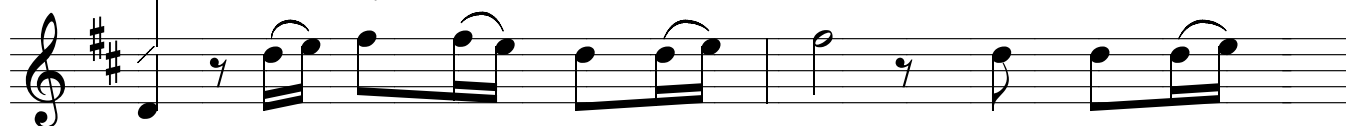
cành! Nghe núi đồi thở than 'bao năm rồi cỏ
đường! Nhớ những mùi cỏ xanh, hương hoa sim mầu

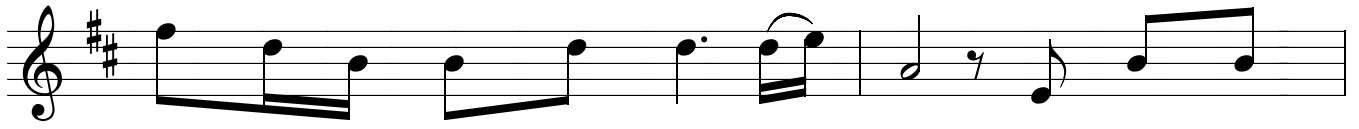
cháy vì dòng sông uốn quanh ở dưới chân
tím, dập dìu ong bướm bay, thỏa thích vui

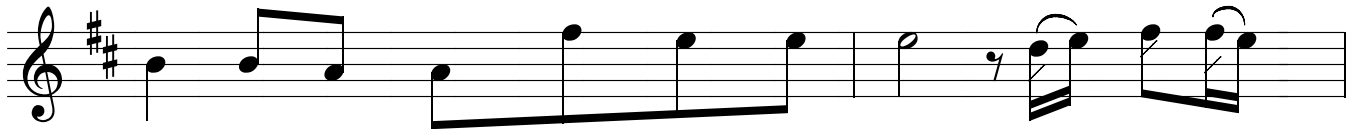
đồi đã cạn khô mất rồi! (la lá là la, là lá là
đùa hút mật suốt bốn mùa.

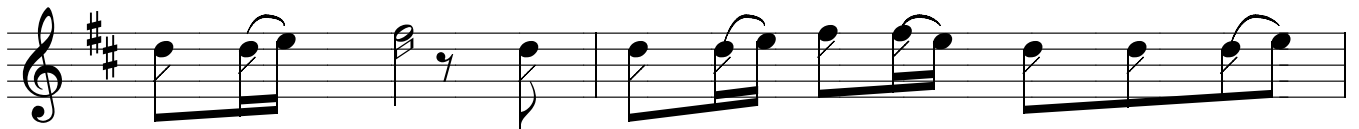
la) ĐK. Vì ai, sông cạn vì ai? Vì trời hạn

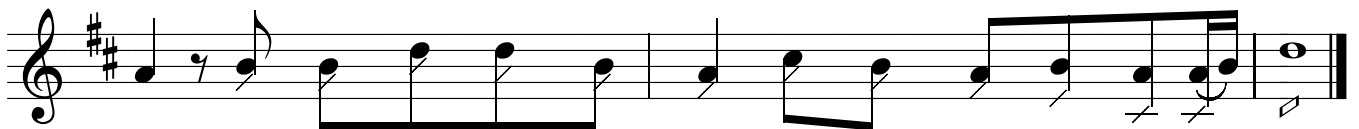
hán hay vì người đang tâm lấp cạn? Để xây công

ty, hay để làm những khu vui chơi? Này ai vẫn

còn niềm tin. Thì đừng tự ý lấp sông hay phá

rừng! Trên cao Chúa vẫn trông nhìn bao công trình tay Ngài làm ra